

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **B. Braun Medical s.r.o.**, se sídlem V Parku 2335/20, Praha 4, proti žalované: **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna**, se sídlem Jeremenkova 161/11, Ostrava - Vítkovice, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 1. 2014, č. j. 78 Ad 51/2013 - 68,

t a k t o :

Návrh na **přiznání odkladného účinku** kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Dopisem Svazu zdravotních pojišťoven ČR ze dne 20. 12. 2012, byly žalobkyni oznámeny změny ve výši úhrad za některé zdravotnické prostředky pro stomické pacienty. Proti dopisu se žalobkyně ohradila podáním, nazvaným opravný prostředek, ze dne 15. 1. 2013, na nějž žalovaná reagovala přípisem ze dne 31. 1. 2013, ve kterém uvedla, že jej za opravný prostředek ve správním řízení nepovažuje, a proto nebude postupovat dle příslušných ustanovení správního řádu.

Proti přípisu žalované podala žalobkyně správní žalobu, která byla usnesením Krajského soudu v Ostravě (dále „krajský soud“) ze dne 16. 1. 2014, č. j. 78Ad 51/2013 - 68, odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud nepovažoval napadený přípis žalované za rozhodnutí, proti němuž by byla správní žaloba přípustná.

Usnesení krajského soudu napadla žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížností. Současně s ní podala návrh na přiznání odkladného účinku dle § 107 s. ř. s. Návrh odůvodnila tvrzením, že jí snížení úhrady za předmětné zdravotnické prostředky omezuje možnosti podnikání, čímž denně přichází o částku ve výši 30.000 Kč. Namítá, že na přelomu roku 2012/2013 nenastaly žádné skutečnosti, které by snížení úhrad odůvodňovaly, a žalovaný neodůvodnil, jakým způsobem byla kritéria pro stanovení úhrad stanovena. Stěžovatelka se domnívá, že opravný prostředek, který proti dopisu o snížení úhrad podala, by měl mít dle zásad správního práva odkladný účinek, a tudíž jí je žalovaná povinna hradit zdravotnické prostředky v předchozí výši. Tohoto výsledku se domáhá i návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Důležitý veřejný zájem spatřuje v ochraně svých práv a práv dalších osob, kterých se snížení úhrad dotýká

(např. pacienti), způsobených nezákonným postupem žalované a porušením principu dvojinstančnosti správního řízení.

Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřila dne 18. 2. 2014. Uvedla, že stěžovatelka žádným způsobem nedoložila tvrzení o finanční ztrátě, kterou by jí snížení úhrad mělo způsobovat. Zato zdůraznila, že přiznání odkladného účinku by mělo dopad do chodu systému veřejného zdravotního pojištění, který by byl nevratný, respektive prakticky nerealizovatelný. Zdravotní pojišťovna by totiž nemohla vyžadovat vrácení rozdílu výše úhrad stanovených podle napadeného oznámení ve srovnání se stavem v roce 2012. Návrh navíc považuje za zmatečný, neboť z něj není jasné, jaké rozhodnutí stěžovatelka napadá.

Nejvyšší správní soud vycházel z následujících úvah. Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

Obecně lze konstatovat, že citované ustanovení předpokládá pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti současné splnění několika podmínek, přičemž jádrem úvah soudu, jež vyústí v rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, bude zásadně zkoumání podmínek hmotněprávních, tedy zda by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zároveň zda to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stále přitom platí, že při rozhodování o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti povinnost tvrdit a prokázat vznik konkrétní újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. stíhá navrhovatele. Pokud důkazní břemeno neunes, soud nemůže jinak, než návrh na přiznání odkladného účinku zamítnout (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012 č. j. 1 As 27/2012 - 32, dostupné na www.nssoud.cz).

V daném případě stěžovatelka tvrdí, že v souvislosti se snížením úhrad přichází o cca 30.000 Kč denně. Blíže však nevyjasnila, jak k této částce dospěla, ani své tvrzení nijak nedoložila. Zcela nekonkrétní je rovněž tvrzení, že jí přístup žalované omezuje v možnostech podnikání. V návrhu nelze identifikovat žádnou úvahu o poměru mezi újmou způsobenou stěžovatelce výkonem nebo jinými následky oznámení o snížení úhrad a újmou, která by mohla přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Tvrzení o údajném porušení zásad správního řízení, ve vztahu k užití výjimečného procesního institutu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neobstojí pro svou obecnost a navíc zásah do meritorního posouzení dané věci. Na tomto místě je proto vhodné zdůraznit závěr plynoucí z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76: *„Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé.“*

Na základě výše uvedených úvah Nejvyšší správní soud závěrem konstatuje, že stěžovatelka neunesla břemeno tvrzení ani břemeno důkazní, pokud jde o naplnění první hmotněprávní podmínky nutné k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

pokračování

Zjevně totiž neprokázala vznik újmy nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Otázkou existence veřejného zájmu se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť již nesplněním jedné z kumulativně zakotvených podmínek ztrácí návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti opodstatnění (srovnej § 73 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu